

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ZEG HET MET BLOEMEN

Een komische eenakter

door

1880

Peter Kremel

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2017
Nr.3400

PERSONAGES

(1 dame – heer)

VERONIQUE, de kleindochter :

GEORGE, een gepensioneerde man :

DECOR

Een woonkamer. Twee of driezit, bijzettafeltje.

KORTE INHOUD

George heeft tijdens Odra bijeenkomsten al een paar keer een leuk gesprek gehad met Mariette, een alleenstaande gepensioneerde vrouw die samen met haar kleindochter Veronique onder het zelfde dak woont. Wanneer George op een dag Mariette voor de eerste keer, met een ruikertje bloemen in de hand, thuis wil verrassen wordt hij door Veronique ontvangen. Aangezien grootmoeder bij de kapper zit maakt Veronique dankbaar van de gelegenheid gebruik om na te gaan of de ‘nieuwe vriend’ wel een geschikte partij is voor haar bomma. Of George door de zware selectieprocedure van Veronique geraakt lees je in ‘Zeg het met bloemen’.

(Veronique zit in een tweepersoonszetel een modeblad te lezen. De bel gaat (of er wordt aan de deur geklopt. Ze kijkt op haar horloge)

VERONIQUE : Ons bomma? Nee, dat kan niet, die is nog maar pas weg! Of ze moest weer iets vergeten zijn.

(Veronique doet open. George, een oudere kale netjes uitgedoste man, staat met een mooi boeketje bloemen in de ene en een papiertje in de andere hand in het deurgat. Hij is erg zenuwachtig.)

Mijnheer?

GEORGE : Goeddag madame, eh ...ben ik hier in de Kerkstraat 25?

VERONIQUE : Ja, *(Enthousiast)* Oh bloemen, voor mij? Oh prachtig, bedankt...

(Veronique trekt het boeket uit de handen van George die even beduusd blijft staan. Veronique heeft alleen nog oog voor de bloemen en werkt George terug buiten. Hij sputtert wat tegen.)

Waaw dat zijn echt mooie bloemen, Tot ziens mijnheer, bedankt.

(Veronique duwt George buiten. Hij protesteert haperend.)

GEORGE : Eh...ja maar...eh... Madame.

(Deur dicht achter Georges.)

VERONIQUE : Amai, dat zijn mooie en ze ruiken. Hmmm heerlijk en al die kleurtjes. Ik wist niet dat ik een aanbieder had. Van wie zouden ze komen? *(Zoekt naar het kaartje.)* Tiens, er zit precies geen kaartje bij.

(Er wordt weer geklopt of gebeld. Veronique, met bloemen in de hand doet open. George staat, nog steeds briefje in de hand in het deurgat.)

Ah het kaartje, merci.

*(Veronique trekt het briefje uit de hand van George en duwt hem terug buiten.
George protesteert weer even.)*

GEORGE : Eh..ja maar mada...

(Deur sluit achter hem. Veronique bekijkt het papiertje en leest hardop.)

VERONIQUE : Mariette Meulenaars, Kerkstraat 25. Tiens, dat is ons bomma.

(Er wordt weer op de deur geklopt of gebeld. Veronique doet open. George staat weer in de deur.)

GEORGE : Eh excuseer madame maar...

VERONIQUE : ...die bloemen zijn niet voor mij?

GEORGE : Eh eigenlijk niet nee. Voor madam Mariette... eh...

VERONIQUE : Oké ik zal ze haar geven. Bedankt mijnheer...

(Veronique wil George weer buiten werken maar hij geeft weerwerk.)

GEORGE : Eh ...ja maar...eh... madame...

VERONIQUE : Wees gerust mijnheer, ze zijn in goede handen ..

GEORGE : Ja maar ... Ze weet niet van wie ze komen.

VERONIQUE : Moet dat?

GEORGE : Eh liefst wel.

VERONIQUE : Steek het kaartje er dan maar bij.

GEORGE : Eh...er is geen kaartje.

VERONIQUE : Hoe kan ons bomma dan weten van wie ze komen?

GEORGE : Wel eh... ik wou ze persoonlijk afgeven.

VERONIQUE : Moet zij die nog betalen?

GEORGE : Ze zijn betaald.

VERONIQUE : Door wie?

GEORGE : Door mij.

VERONIQUE : Waarom?

GEORGE : Eh...om aan mevrouw Mariette af te kunnen geven?

VERONIQUE : Ik wist niet dat koeriers van de bloemenwinkel tegenwoordig zelf de bloemen betalen.

GEORGE : Eh ...ik ben geen koerier madame.

VERONIQUE : Waarom levert gij dan bloemen?

GEORGE : Eh...wel eh...ziet u...

VERONIQUE : *(Bekijkt hem van boven tot onder.)* Oh...maar wacht eens... Draai u eens om.

GEORGE : Eh...om...omdraaien.

VERONIQUE : Ja, draai eens rond.

(George draait even zenuwachtig om zijn as.)

(Verbaasd) Nee... dat kan toch niet waar zijn....

GEORGE : Eh...wat alstublieft?

VERONIQUE : Allez jong, dat meent gij niet?

GEORGE : Eh...Is er iets mis?

VERONIQUE : Zeg nu niet dat gij ons bomma komt binnen doen?

GEORGE : B..binnen doen?

VERONIQUE : Maar allez, op hare leeftijd.

GEORGE : Wat bedoelt u juist met 'binnen doen'?

VERONIQUE : Of zijt gij ne retro gigolo?

GEORGE : N..ne retro wat lolo?

VERONIQUE : Zo ene die bomma's komt verwennen voor geld?

GEORGE : V...voor geld? Nee, nee niet voor geld....

VERONIQUE : Gratis dan?

GEORGE : N..nee ook niet.... Allez...

VERONIQUE : Wat is 't nu?